

मद्रराजधनुर्मतैः शरः कनकभृशैः । निरन्तरमिवाकाशं सम्भूय जनाधिप ।
 न पाण्डवानां नास्माकं तत्र कश्चिददृश्यत । वाणान्धकारे महति कृते तत्र महाहवे ।
 मद्रराजेन बलिना लाघवाच्छरवृष्टिभिः । लोद्यमानं तथा दृष्ट्वा पाण्डवानां वलार्णवं ।
 विस्मयं परमं जग्मुर्द्विगन्धर्व्यदानवाः । स तु तान् सर्वतो यद्वाञ्छरैः सम्पीड्य मारिष ।
 धर्मराजमवच्छाद्य सिंहवद्वानदन्मुक्तः । ते च्छन्नाः समरे तेन पाण्डवानां महारथाः ।
 न शेकुस्ते तदा युद्धे प्रत्युद्यातुं महारथं । धर्मराजपुरोगास्तु भीमसेनमुखा रथाः ।
 न जङ्गः समरे शूरं शल्यमाहवशोभिनं ।
 इति श्रीमहाभारते शल्यपर्वणि शल्ययुद्धे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥
 ॥ सञ्जय उवाच ॥ अर्जुनो द्रौणिना विद्धो युद्धे बज्रभिरायसैः । तस्य चानुचरैः शूरैस्त्रिगर्जनां महारथैः ।
 द्रौणिं विव्याध समरे त्रिभिरेव शिलीमुखैः । तथेतरान्महेष्वासान् दाभ्यां दाभ्यां धनञ्जयः ।
 भृशैश्चैव महाराज शरवर्षैरवाकिरत् । शरकण्डकितास्ते तु तावका भरतर्षभ ।
 न जङ्गः पार्थमासाद्य ताड्यमानाः शितैः शरैः । अर्जुनं रथवंशेन द्रोणपुत्रपुरोगमाः ।
 अयोधयन्तः समरे परिवार्य महारथाः । तैस्तु विभ्राः शरा राजन् कार्तस्वरविभूषिताः ।
 अर्जुनस्य रथोपस्थं पूरयामासुरञ्जसा । तथा कृष्णौ महेष्वासौ वृषभौ सर्वधन्विना ।
 शरैर्वीक्ष्य वितुन्नाङ्गा प्रहृष्टा युद्धदुर्मदाः । कूवरं रथचक्राणि दंषायोक्ताणि वै विभो ।
 युगैवैवानुकर्षञ्च शरभूतमभूत्तदा । नैतादृशं दृष्ट्वा पूर्य राजन्नेवञ्च न श्रुतं ।
 यादृशं तत्र पार्थस्य तावकाः सम्प्रचक्रिरे । सरथः सर्वतो भाति चित्रपुङ्खैः शितैः शरैः ।
 उल्काशतैः सम्प्रदीप्तं विमानमिव भूतले । ततोऽर्जुनो महाराज शरैः सन्नतपर्वभिः ।
 अवाकिरत्तां पृतनां मेघो वृष्ट्या यथाऽचलं । ते बध्यमानाः समरे पार्थनामाङ्कितैः शरैः ।
 पार्थभूतममन्यन्त प्रेक्ष्यमाणस्तथाविधं । कोपोद्भूतशरज्वालो धनुःशब्दानिलो महान् ।
 सैन्येभ्यः ददाहाशु तावकं पार्थपावकः । चक्राणां पततां वाऽपि युगानाञ्च धरातले ।
 तूणीराणां पताकानां ध्वजानाञ्च रथैः सह । दंषाणामनुकर्षाणां त्रिवेणूनाञ्च भारत ।
 अक्षाणामथ योक्ताणां प्रतोदानाञ्च सर्वशः । शिरसां पतताञ्चापि कुण्डलोष्णीवधारिणां ।
 भुजानाञ्च महाभाग स्कन्धानाञ्च समन्ततः । कृत्राणां व्यजनैः सार्द्धं मुकुटानाञ्च राशयः ।
 समदृश्यन्त पार्थस्य रथमार्गेषु भारत । ततः क्रुद्धस्य पार्थस्य रथमार्गे विशाम्यते ।
 अगम्यरूपा पृथिवी मांसशोणितकर्ममा । बभूव भरतश्रेष्ठ रुद्रस्याक्रीडनं यथा ।
 भीरूणां चासजननं शूराणां हर्षवर्द्धनं । हत्वा तु समरे पार्थः सहस्रे दे परन्तपः ।
 रथानां सवह्वानां विधूमोऽग्निरिवोज्ज्वलन् । यथा हि भगवानग्निर्जगद्गन्ध्वा चराचरम् ॥
 विधूमो दृश्यते राजंस्तथा पार्थो धनञ्जयः । द्रौणिस्तु समरे दृष्ट्वा पाण्डवस्य पराक्रमं ।
 रथेनातिपतकिन पाण्डवं प्रत्यवारयत् । तावुभौ पुरुषव्याघ्रौ तावुभौ धन्विनाम्बरौ ।